Mizah

Ne tuhaf, ben uyutmak istedikçe, halk gözünü açıyor!

ANLAYANA

Basında Semizlik

Et pahalı ama, basınımız, tansiyon hesaba katmadan dehşetli bir et rejimine girdi. Basında müthiş bir et ucuzluğu var. Baksanıza, türlü gazete ve mecmuanın alaylarına... Hepsinin arkasında bir et: Kudret, İbret, Miliyet, Hayret, Medet...

Hele seçim sıralarında böyle etlenip butlanan basınımızın neler edeceği cidden meraka değer...

Yıldırım beyannamesi

Aziz yurttaşlar!

Partimizin bir tek umdesi vardır: Milletin dileklerini yerine getirmek! Program, mrogram hepsi lâf! Siz ne isterseniz o olacak! Hele bir kazanalım... Beyaz ekmek, ucuz et, bedava yağ dağıtacağız. İstiyen olursa yazlık ve kışlık ikişer takım elbise, birer villâ; yine istiyenlere tarla, bağ, bahçe vereceğiz! Vergiler kalkacak, ikramiyeler artacak, hayat ucuzlayacak, hattâ bedava yaşayacaksınız!

Aziz yurttaşlar,

Bütün bunları yapabilmemiz bir tek şarta bağlıdır. Oylarınızı bize vermenize... Bizi seçin, ondan sonra neler yapacağımızı görürsünüz... Hiçbir vatandaşın en küçük bir şeyden dahi şikâyetine meydan vermiyeceğimize and içeriz! Her şeye rağmen sesini yükseltebilenler olursa dahi, bu, yalnız memnuniyet feryadı olacaktır!

Eskiler alayım!

Aday listeleri hakkında söylenmedik lâkırdı kalmadı. Lâkin bir noktaya aldıran yok. Siz, elbette dikkat etmişsinizdir. Listelerde bir isim, ardından bir izah: Eski mebus.. Eski milletvekili, eski bilmem ne.. Eski.. Eski... Eskilerinden bu kadar memnun idisek yeni seçime ne lüzum vardı? Bir mühür, bir imza, eskilerini ipka...

Bir de, insanın aklına şu geliyor: Halk Partisinin eskileriyle eski meclis olmasaydı acaba yeni listelere ne dolduracaktık?

—Sivrisinek —

RAMİZ

SEÇİM ALBÜMÜ

çıktı

SEÇİMLERE AİT YÜZDEN FAZLA HARİKULÂDE KARİKATÜR, SEÇİM MEVZUUNDA AKLA GELMİYEN BİR ALAY MEVZU, PARTİLERİN MİLLET KARŞISINDAKİ DURUMLARI, İŞLERİN İÇYÜZÜ HAKKINDA SEÇMENLERİ AYDINLATACAK HİCİVLER, ÜÇ RENKLİ NEFİS BİR KAPAK. GAYET AZ SAYIDA BASILDIĞI İÇİN ACELE EDİNİZ!

FİATI 50 KURUŞTUR

Cilt 8, Sayı: 200 FİYATI 25 KURUŞ 5 Mayıs 1950

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Partiler arasında müstamel hediyelikler

Bizden vaad!

PROPAGANDA faaliyeti yavaş yavaş hızlanmıya, hatipler, adaylar kızışmıya başladı. Harıl harıl beyannameler yayınlanıyor, buram buram demeçler veriliyor, alev alev cevaplar yetiştiriliyor... Gerçi bütün bunlar terbiye ve nezaket dairesinde yapılıyor amma, o nezaket perdesinin arkasında tutuşan ihtirasları görmemek kabil mi?

Hele iktidar Partisine mensup olanların beyanatında yalnız kuş sütü eksik! Halkın kanaatine göre, Birleşik Amerikanın bütçesi olsa, o vaadleri dört yılda gerçekleştirmiye kâfi gelemez! Bunca yapılabilecek şey vardı da; bunların tahakkuku dört yılda mümkündü de geçen seçim devresinde ne yaptılar?

O vaadlerin tahakkukuna imkân görülememesi tabii bizimkiler için tasalanacak şey değil. Zira, Nasrettin Hoca merhum böyle çapraşık dâvaların ne suretle halledileceğini asırlarca evvelden göstermiş... Defalarca dinlemişsinizdir amma, tam yeri:

Alacaklısı, Hocayı bir gün fena sıkıştırmış. Hoca da:

— Ne telâş ediyorsun be adam? demiş, işte görüyorsun! Koyun sürüleri hep buradan geçer. Hele bir bahar gelsin; ben diken yetiştireyim, koyunlar geçerken yünleri o yetişecek dikenlere takılsın, toplıyayım; sonra eğireyim, iplik bükeyim; sonra o iplikleri pazarda satayım, kazanayım, elbette paranı vereceğim...

Alacaklı kendini tutamamış, gülmüş. Hoca:

— Hay çapkın hay, demiş; peşin parayı gördün, gülersin ha?..

Millet, yıllardanberi alacağını bekliyor. Bizimkiler hâlâ vâdetmede.. Maamafih, acı acı gülmiye bile gelmez. Hemen, kendilerini, millete borçlarını ödemiş sayarak üstelik çıkışırlar:

— Refahı, bolluğu, ucuzluğu. medeniyeti, rahatı, huzuru hazır buldunuz ya, gülersiniz tabii!..

MİZAHÇI

C. H. P. — Demokrat arkadaş, güle güle kullan!

Bugünde Geçmiş!

Gülhane Hattı Hümayunu

İlk Gülhane fermanı 121 sene evvel 1839 da Sadrazam Reşit Paşa tarafından okunmuştu. İkincisini de yine Gülhanede İstanbul valisi Ordinaryüs Profesör Doktor Fahrettin Kerim Gökay, Bahar ve çiçek bayramı dolayısile okudu. Daha doğrusu biz, o sebeple okundu sanıyorduk. Bu tarihî hattı hümayunu not edebildiğim kadar yazmağı mizah okuyucuları için eğlenceli buldum.

Kısa adile Gökay, nefes nefese kürsüye çıktı. Esnafı teftişten geldiği belliydi. Cebinden bir tomar kâğıt çıkardı. Kemali belâgatle başladı:

«— Cumhur Başkanından C. H. P. İstanbul il idare kurulu başkanına kadar bütün sayın başkanlarım, muhterem yurtdaşlarım ve aziz hemşehrilerim!

Hususî vatanımız olan Eskişehirin sel felâketine müşfik yardımlarını göndererek vicdanları yatışan aziz İstanbullulara bu tarihî bahçeden hitap ederken selefi ekberim Mustafa Reşit Paşanın türbesini de yakında açacağımı müjdelerim!

Her şeyden evvel şunu belirtmek isterim ki, bugün dört başı mamur bir gündür. Çünkü en az dört bayramı bir araya getirmek bahtiyarlığiyle yüreğim çarpmaktadır. Bunlar sırasile Bahar Bayramı, Çiçek bayramı, Gülhanenin yetişen halka açılması münasebetile demokrasi bayramı ve giriş yirmi beş kuruş olduğu için ucuzluk bayramıdır.

İyd erişsün bâis-i şevk-ı cedîd olsun da gör!
— Nedim —
Rûhbahş oldu Mesihâ-sıfat enfâs-ı bahâr,
Açtılar didelerin hâb-ı ademden ezhâr!
— Bakî —
Mayıs bir köylü kızdır, sâf-ü dilber, şûh-ü sevdâkâr!
— Tevfik Fikret —

Büyük şairlerimizin bahar bayramlarına, mayısa dair seçtiğim mısralarını artık dikkatle okuduğuma elbette dikkat ediyorsunuzdur! Bilirsiniz ki aziz hemşehrilerim, mayıs kokusu, bahar kokusudur. İki kıt'anın cenneti olan sevgili İstanbulumuzun her köşesi şu anda mayıs kokmaktadır. Sağınıza bakın: Lâle...»

Bu sırada sağ taraftan bir ses yükseldi:

— Buyrun efendim!

Gökay devamla:

«— Sana değil kızım! Solunuza bakın: Leylâklar pembe pembe...»

Soldan yayık bir Sulukule şivesile bir ses dalgalandı:

— Buyur paşacığım! Allah ömrünü iki kat etsin, seni İstanbula bağışlasın, o güzel bıyıklarının telleri sayısınca yaşatsın! Uzat elceğizini de falına bakayım paşacığım...

Gökay devamla:

— Size değil canım! Yani diyorum ki her taraf çiçek içinde... Bu çiçekler Gülhane parkımızı süslemektedirler.

Esti nesîm-i nevbahar açıldı güller subhdem!
— Nef'i —

Bu çiçekleri, artık parka girip yüzüne bir jilet yemeden koklamak hürriyetini kazanmışızdır. Zengin olsun, fakir olsun, her yurttaşın bundan faydalanabilmesi, hem de yirmibeş kuruş mukabilinde faydalanabilmesi büyük selefim Reşit Paşanın fermanı hümayunundanberi bir türlü tahakkuk

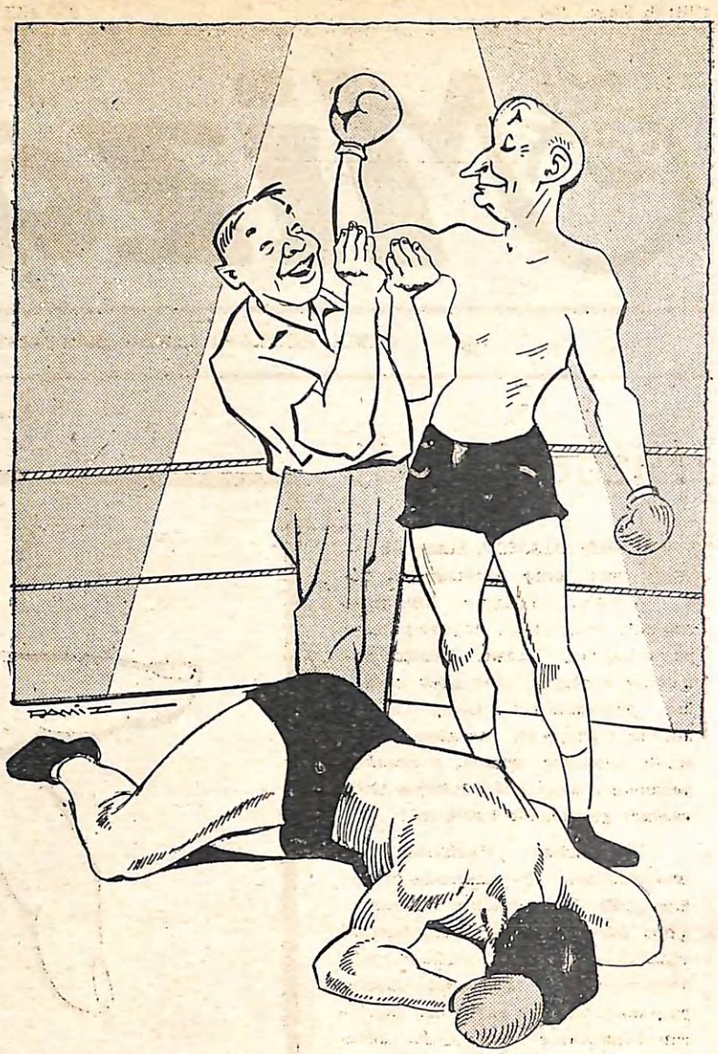

Celâl Bayar — Acele etme, on dörde kadar sayalım

Susturmanın tek çaresi!

SÖZ GELİŞİ

Siyasetnâme

Kimlerden olursan ol, reddederek soyunu
Lider geçinenlerin kolla dümen suyunu;
Varsın desinler sana Allahın bir koyunu...

Gideceği yer belli, sen atıver oyunu;
Karamanın koyunu, sonra çıkar oyunu!

★

Siyasette kanundur yükselmek için düşmek;
Bir adaylık yerine sinek gibi üşüşmek.
Hele burnun iriyse nasip olmaz öpüşmek,

Kokla rastgeldiğinin..... gülünü, şebboyunu.
Karamanın koyunu, sonra çıkar oyunu!

★

Faziletle meziyet artık etmez metelik...
Sinsilik, mürailik, dalkavukluk, kahpelik;
Şimdi bunlar geçiyor, varsa uygun bir delik:

Ava çıkanlar bilir memleketin toyunu;
Karamanın koyunu, sonra çıkar oyunu!

★

Esen havaya göre getirmelisin tekbir;
Tekbir getiremezsen eski putları devir.
Üst yanını bilirsin, seçilirsen hele bir!

Kavaktan ne farkın var? Haydi, göster boyunu!
Karamanın koyunu, sonra çıkar oyunu!

SİVRİSİNEK

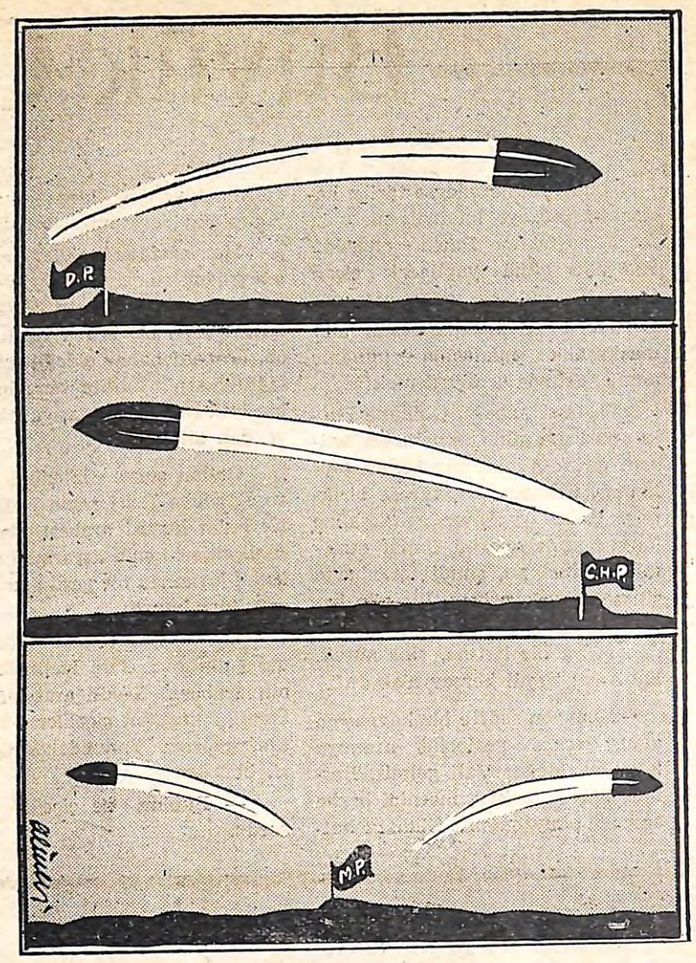

Seçim kampanyası

ettirilememiş hakiki bir demokrasi örneğidir.

İşte aziz hemşerilerim! Bugünkü çiçek bayramı sayesinde herkes dünyayı gül pembesi görecektir. Yapılacak çiçek muharebesi, önümüzdeki seçim muharebesi için bir ibret dersi olmalıdır. Sana taş atana sen çiçek atacaksın! Halkımızın ince duygularına emin olduğumuz kadar, buraya gelmek için gösterdikleri rağbet de bunu gösteriyor. Kürsüye çıkıncaya kadar az kalsın ayaklar altında eziliyordum.

Sayın hemşerilerim! Bu tertip ettiğimiz çiçek muharebesi dolayısile bilhassa çiçekçi mağazalarından ve esnafından aldığım tebrik ve teşekkür telgrafları karşısında ziyadesile mütehassis oldum. Demokrasi terbiyemizi geliştirecek olan böyle bir teşebbüse razı oldukları için büyüklerimize bizim de teşekkür telgrafları çekmemizi ısrarla istiyorsunuz. Bunu gözlerinizden okumaktayım. Sizin arzunuz naçiz şahsım için bir emri ilâhi olduğundan bu telgrafın müsveddesini hazırladım bile. Hepinize neşeli, baharlı, ve mesut ömürler dilerim!»

Gökay'ın kürsüden indiğini ve derhal kaybolduğunu görerek şahit yazarlar korkusuyla selâmeti firarda buldum.

Röportajcı

Amatör Detektiflere

(Mizah, ara sıra meraklı kaza, cinayet ve emsali hâdiselere ait bilmeceler koyarak detektif ruhlu okuyucularını da tatmin etmeği göze almıştır. ilk misali aşağıda bulacaksınız:)

Sevimli artistimiz Nevin Seval yaralandı.

Pazar günkü Hürriyet gazetesine göre: «Nevin yemeğe hazırlanırken kedi masa üzerinden büyücek bir et parçası kapmıştır. Elinde bıçakla kediyi kovalarken artist bir kapı eşiğine takılıp düşmek suretile bıçak göğsüne saplanarak Alman hastanesine kaldırılmıştır.»

Pazartesi günkü Cumhuriyet gazetesine göre: «Nevin Seval sofrada otururken bir fenalık geçirerek yere düşmüş ve elinde elma soyduğu bıçak göğsüne saplanmıştır.»

Vatan gazetesine göre: «Taksim gazinosunda çok sinirlenen Nevin Seval evine dönünce dolabında bulunan tabancanın patlaması neticesinde bir kaza kurşunile yaralanmıştır.»

Amatör detektiflere soruyoruz: Hakikatte hâdise nasıl cereyan etmiştir?

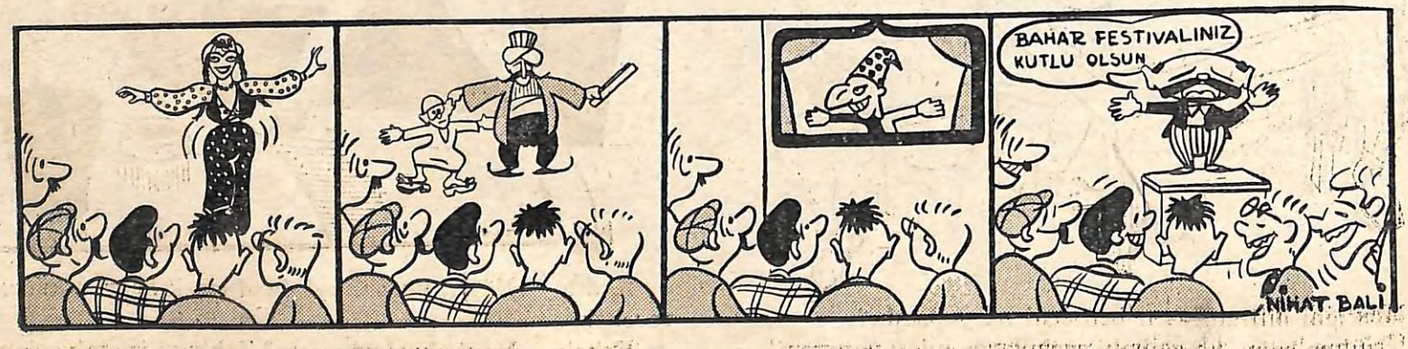

Küçük Valinin maceraları

Büyük Geçit Resmi

İstanbulun neredeyse tarihe karışacak, müzeye kaldırılacak olan meşhur Gülhane Parkı onarıldı. Hıdırellez günü yapılacak çiçek bayramına, bahar festivaline hazırlandı. Festival kelimesini halk maskaralık mânasına kullanır amma, aslında şenlik demektir.

6 Mayıs sabahı, Gülhane Parkı ana baba günü. Maamafih intizam gırla: Analar bir tarafa toplanmış, babalar bir tarafa birikmiş. Halk, yağmur ihtimaline karşı şemsiyelerini ihmal etmemiş. Malûm ya, şimdi İstanbulda siyaset havası esiyor. Bir gün bakıyorsunuz günlük güneşlik.. Ondan sonra bir fırtına, bir nutuk, bir bora; haydi herşey alabura!..

Muayyen saatte bir kaynaşma oldu. Herkes yerlerini aramıya koyuldu. Meğer Vali gelmiş. Başkan sıfatile Gökay, metnini başka sayfada okuyacağınız Gülhane hatı hümayununu kıraat buyurdu. Sonra büyük resmigeçit başladı.

Her ağızdan söylenen bahar marşından sonra evvelâ çiçek arabaları geçti. En başta İstanbulu temsil eden bir araba vardı. İçinde, besbelli bahar olduğu için çıplağa yakın kılıkta biri, başında bir fesleğen saksısı taşıyarak geçti ve çok alkışlandı.

Ondan sonra İstanbul Valisi ve Belediye Reisi sayın Fahrettin Kerim'in hususî arabası göründü. Ayçiçekleri henüz sararmadığı için üstad kocaman bir yeşil ayın ortasına kurulmuştu.

Valinin arkasından Halk Partisi geliyordu. Yâni Halk Partisinin arabası. Lâkin arabanın her tarafını kuşatan çiçekleri herkes tanımıyordu. Yanımdakilerden biri, öbürüne:

— Bunlar ne çiçeği? diye sordu.

— Halk Partisi arabasındakiler mi? Anasına babasına pay veren!

Ayni ses hayret etti:

— Neden dayısına, akrabasına pay veren çiçekleri yok?

Halk Partisinin arabası geçerken hava karardı, soğudu. Sonra tekrar güneşlendi: D.P. arabası geliyordu. Baştan başa yediveren güllerile süslenmişti..

Siyasî arabaları hususî müesseselerin arabaları takip etti. Her sene çiçek bayramını Kan şehrinde kutlıyan Mis Kraliçesi Belkis'in arabası pek beğenildi. Tekerleklerine varıncıya kadar her dem taze çiçeklerile donatılmıştı.

Çiçek arabalarından sonra bahar bayramını şenlendirecek olanların geçidi başladı. Başta Sulukule yadigârları çala oynaya geçtiler. Rivayete göre bunlar göbek atma, çiftetelli dersleri de veriyorlarmış. İhtiyacı olanlara lâf arasında tavsiye ederim.

Bunları bir Zuhurî kolu takip etti. Bu kolun başında, zenneye çıkan Burhan Felek, Hasoya çıkan Cevdet Kerim İncedayı, Cevat Dursunoğlu ve diğer C.H.P. oyuncuları, Tuzsuz Deli Bekir rolünde Şevket Mocan, Beberuhi Fuat Köprülü bir araya dolmuşlardı.

Bunları takip eden hokkabazlar, ateşbazlar, sihirbazlar, bir ipte oynıyan siyaset cambazları envai hünerler gösterip geçidi ve meydanı şenlendirdiler.

Büyük resmigeçit bittikten sonra halk onlara bakıp eğlenmeye koyuldu. Herkes yemeklerile gelmişti. İhtiyarlar dolma atıştırmakla, gençler sandoviç yapmakla meşguldüler. Gülhane Parkı tam mânasile Bitli Kehtâneye dönmüştü!

— GÖZLÜKLÜ —

— Mektebi bitiremezsen ben seni ne yaparım?
— Üzülme baba, bir dahaki seçimlerde aday yaparsın!

Kadın — Hayır, muhakkak beni çiçek bayramına götüreceksin...
Erkek — Nasıl olur karıcığım? Zakkum istemiyorlar ki..

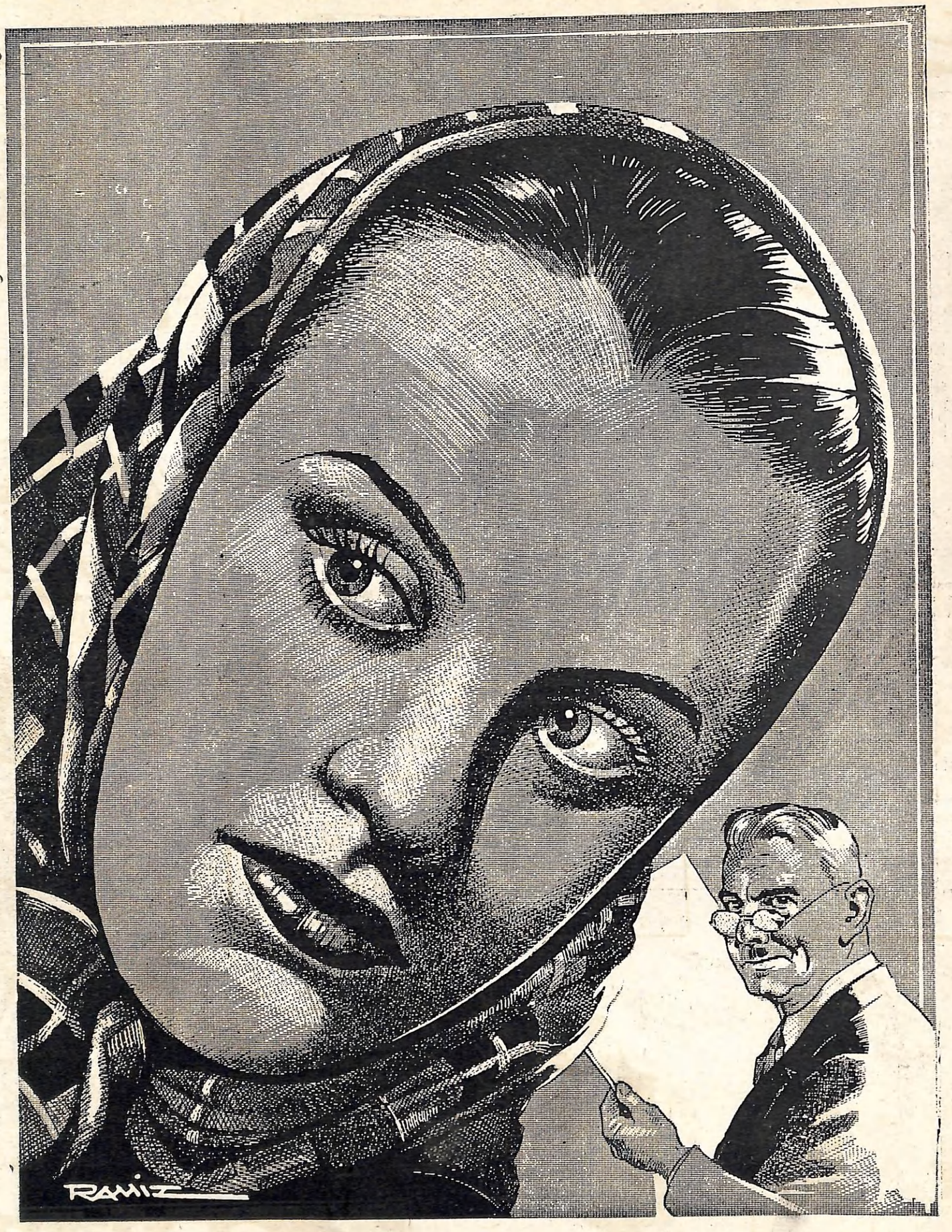

Günün modası

— Sen film artisti misin, yoksa Milletvekili adayı mı?
— Ne münasebet?
— Köylü kılığına girmişsin de!..

— Neden bu kadar açıksın?
— Senin açığını kapatmak için!

— Dikkat et, bu cins sülünleri vuracağız!

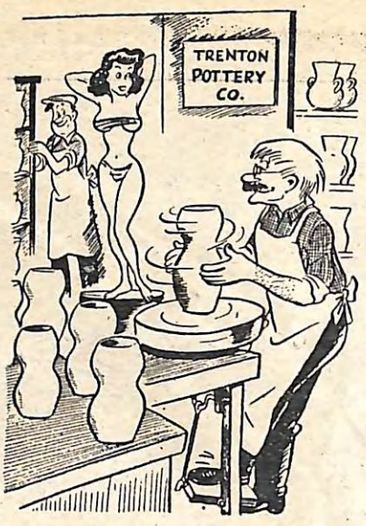

Çömlekçi modelden çalışıyor!

— Affedersiniz, ben sizi ma sahibi zannetmiştim, me ğer yolcu imişsiniz!

Ressam — Ne? İsminiz tamam değil mi? Verin adresinizi de altına yazayım öyleyse...

Tek Keramet

Bir Parti var ki..

Bir parti var ki âlem haline hayran olur;
En küçük inflâli bir büyük isyân olur...

Beyazıt meydanında dolaşırken lâiktir;
Câmiine girince hemen mevlid-hân olur.

Bir mayısta, bakarsın, sosyalisttir katıksız;
Ramazanın birinde hâfız-ı Kur'an olur.

Kiracıyı görünce dermân arar derdine;
Ev sahibi geldi mi, cân ile cânân olur.

Adına «mâvi boncuk» siyaseti diyorlar;
Bu siyaset, doğrusu, pekpehe şâyân olur.

Fakat herkes koyarsa meydana boncukları,
Hocanın siyaseti dillere destân olur!

İki burdan, bir ordan oy toplayıp Meclise
Üç dört milletvekili göndermesi şân olur!

Nasıl sığar kabına, Ey Ozan, bir parti ki
Başhatibi General Sadık Aldoğan olur?...

DELİ OZAN

— El peşrevi yapacaksan piyanoya geç!

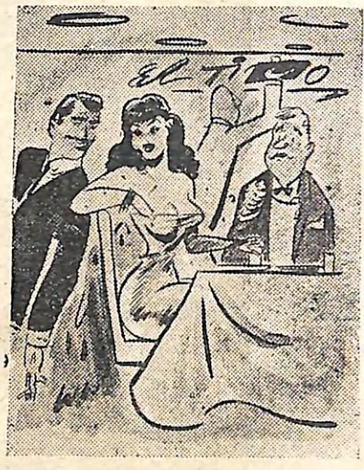

— Nasıl, tiridi beğendiniz mi?

— Affedersiniz, bir el buldum, sizin mi acaba?

— Üzülme şekerim, koçan belki ayılmıştır da ondan gelmemiştir!

FÜZULİ

Hacıağa ilk defa olarak futbol maçı seyrediyordu. Heyecanlandı, haykırdı, bağırdı, yanındakilere yumruk indirdi, dizini dövdü...

Çıkarken sordular:

— Nasıl, beğendin mi?

— Kıyah oyun, dorgusu... Çoh kıyah! İllâ velâkin o top necilik oluyor, onu anlamıyorum!

KİNİNLİ
GRİPİN
NECİP AKAR
BAŞ. DİŞ. NEZLE. ADALE. SİNİR
ROMATİZMA ve bütün ağrılara karşı
GÜNDE 3 KAŞE ALINABİLİR.

Hikâye

Küçük Kıyamet

Yazan: Vir Gül

ARKADAŞIMI aramaya gittiğim zaman kapıyı hizmetçisi açtı. Daha pardesümü çıkarmaya kalmadan: «İyi ki geldiniz.» dedi. «Beyin size çok ihtiyacı var...»

— «Hayır ola,» dedim. «Hasta mı?»

Görmüş, geçirmiş bir kadın olan hizmetçi, «Beter!» der gibi başını salladı.

«— Buyurun, içerde.» diyerek yandaki kapıyı açtı.

Fazlı Döngel benim evvelâ çocukluk, sonra gençlik ve hovardalık arkadaşımdır. Kader ne beni ondan ayırdı, ne onu benden. Çünkü ikimiz de dünya evine girmedik. Allah gecinden versin, girmeye de niyetimiz yok...

Fazlıyı, pijamasile divana uzanmış, gazete okurken buldum. İçeri girdiğimi farketmekle beraber, derhal davranmadı. Ancak, okuduğu cümlenin sonuna geldikten sonra başını kaldırdı.

«— Hoş geldin, Sabri,» dedi. «Gel şöyle.»

O zaman yüzünü farkettim. Sapsarıydı.

«— Ne oldu? Hasta mısın?» diye sordum.

«— Sorma,» dedi. «Keşke hasta olsaydım diyeceğim geliyor hani yâni o zaman canımın derdine düşerdim...»

İşi alaya vurmak istedim.

«— Ya, şimdi?».

«— Şimdi gönlümün derdile uğraşıyorum.»

«— Ha! Anlaşıldı!» diye rahat bir nefes aldım ve bir sigara alıp bir tane de ona uzattım. «E. Anlat bakalım,» dedim. «Kime kaptırdın kalbini?»

Fazlı Döngel acı acı dudak büküp burun kırarak:

«— Bir namerde!» dedi ve açıldı:

* * *

«Geçen pazar senden ayrıldıktan sonra randevuma gidiyordum. Adı batası sevgilimle o gece felekten birkaç saat çalacaktık. Aksilik bu ya: vapuru kaçırdım. Ondan sonraki vapur yarım saat sonra. Telefon ettim. Cevap gelmedi. Her halde evvelden çıkmış, buluşacağımız yere gitmişti. Oranın telefonu yok. Ne yaparsın? Mecbursun ondan sonraki vapuru beklemeye.

Fakat el kızı bekler mi! Gittim ki yerinde yeller eser. Tekrar evine telefon. Yine cevap yok...

Ertesi sabahı zor ettim.

Bir kadın sesi: «Alo?» dedi.

«— Nesrin sen misin?» diye sordum.

«— Kim?» diye sert bir cevap verdi.

Her halde sesimi alamamıştı.

«— Nesrin!» diye seslendim. «Ben Fazlı...»

«— Yanlış, efendim!» dedi ve çat! Diye kapadı.

Anladım. Randevuya gitmedim diye kızmıştı. Tuhaf şeydir şu kadınlar. Kendileri randevularına gitmezler, bekliyenlerine atlama rekoru kırdırırlar, biz kazara bir kere gidemedik mi veya geç kaldık mı dünyanın en fena insanı oluruz!

«— Ya sabır!» dedim, kalktım, gittim. Köprüye indim. «Haydarpaşa - Kadıköy» vapuru hazır! Bindik. İndik. Gittik ki... Kapı duvar.

«— Kabahat bende,» dedim.

Aramızda parola vardı: Ben geldiğim zaman zile iki uzun bir kısa basardım. Muhakkak anladı da açmıyordu.

Gittim, dolaştım, geldim. Bu sefer bayağı çaldım. Yine açılmadı.

«— Yine kabahat bende,» dedim.

Belki başkasına kapıyı açmıyordu. Belki geçen sefer duymamıştı, veya evde yoktu.

Biraz daha dolaşıp geldim. Yine parolalı çaldım. Fakat beyhude!

Akşam oldu. Hava kararadı. Benim de Veyselkaraniliğim tuttu. Başladım evin etrafında dört dönmeye... Bahçe duvarının dibinde, gözlerim pencerede, beklemeye. Gölgesini görsem havaya uçacak gibi olacaktım...

Bir aralık gözüme bir karaltı ilişir gibi oldu.

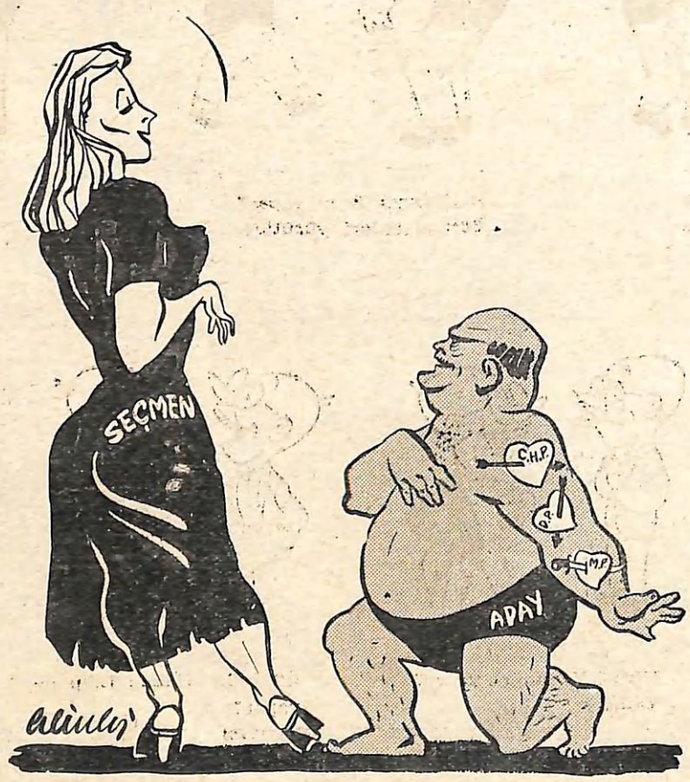

Seçmen — Demek sıra bizde, ha?

«— O mu?»

«— O!» diye düşündüm ve başladım evvelâ pes, sonra tiz perdeden ıslık çalmaya.

Bu da bizim aramızda parolaydı ve babası evde olduğu zamanlar, bu ıslığı duyunca bahçe kapısından dışarı fırlardı.

Derken pencere açıldı. Sevgilimin vücudü görünür gibi oldu ve «Şarrrr!» diye başımdan aşağı bir leğen su boşandı...»

* * *

Fazlı hakikaten san'atkâr ruhlu bir çocuktu. Başından geçenleri o kadar canlı bir şekilde anlatmış, anlatırken hepsini birer birer tekrar o kadar kuvvetle yaşamıştı ki, şimdi de — tıpkı başından boşanan sular gibi — alnından aşağı terler akmağa başlamıştı.

— Geçmiş olsun. dedim.

— Teşekkür ederim. Kardeşim, diyerek terlerini silerken sesinin titrediğini hissettim.

— Bunu yapmalı mıydı bana! diyor, bir daha demiyordu.

Neredeyse, terlerle beraber göz yaşları da boşanacaktı...

Tam bu sırada kapı çalındı. Hizmetçinin ayak sesleri gitti, geldi. Kapı vuruldu:

— Size bir mektup, efendim.

Fazlı mektubu kaptı, zarfı parçalar gibi yırttı, içinden çıkan mavi kâğıdı yutar gibi okudu. Yüzü renkten renge girdi, nihayet sevinçli bir toz pembesinde karar kıldı.

«— Ne haber?» diye sormak iktiza ediyordu.

Gülümsiyerek: «İyi haber.» dedi ve kısaca anlattı: «Kızın günahını almışım! Meğerse bir haftadır orada yoklarmış... Yâni, senin anlıyacağın, evden çıkmışlar! Demek o gece benim başımdan aşağı bir leğen su indiren evin yeni kiracısıymış! Sonra, bir şey daha var: Taşınma telâşile o gün randevumuza gelememiş. Ben demedim mi sana: Kadınlar randevularına gitmeyince bir şey olmaz da biz böyle yarım saat geç kalınca kıyamet kopar!

SEYRET

Haftalık siyasî gazete. Birinci sayısı yüzde yüz toplatılacak ve çıkaran hapse atılacaktır. Programı meşhurlara ana avrat sövmek, solcuları övmektir. Almayan pişman olacağı için şimdiden bayiinize sipariş verin!.

Çömezin Röportajları: 200

Adaylar Seçilseler Ne Yapabilirler?

Çizen: Ramiz

— Nazlı Tılabar ne yapabilir?
— Ne yapacak, nazlanır!

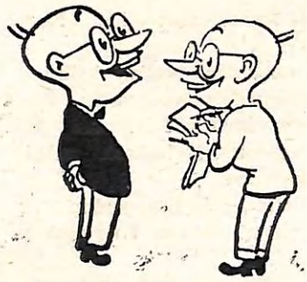

— Şemsettin Yeşil ne yapar?
— Adaşına yeşillenir!

— Burhan Felek ne yapar?
— Eski oyuncudur, oynar!

— Celâl Yardımcı ne yapar?
— Dâvasına yardımı dokunana yardım eder!

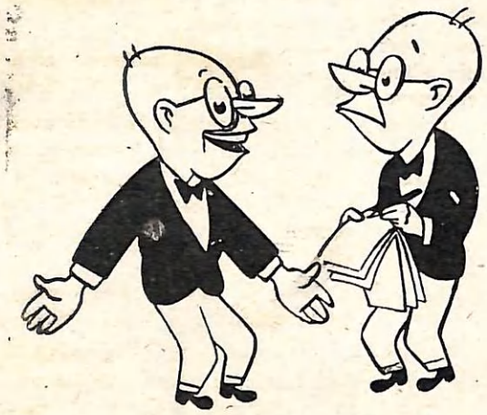

— Fuat Köprülü ne yapar?
— Köprüyü geçinciye kadar dayı der!

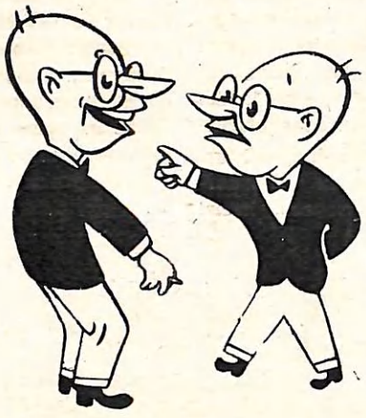

— Halil Özyörük ne yapar?
— Yürümiyenleri yürütür!

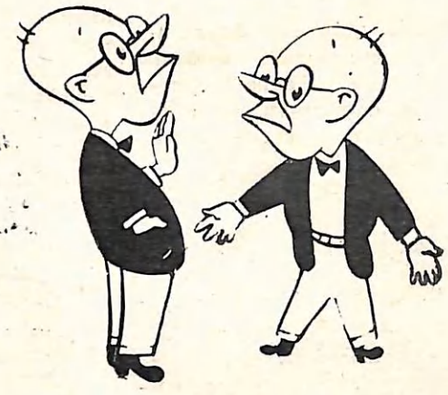

— Hamdi Başar ne yapar?
— Ya başarır yaşar, ya sadece yaşar!

— Ereğli kömürleri müdürü İhsan Soyak ne yapar?
— Yüzünün akıyla işin içinden çıkar!

— Hüsnü Yaman ne yapar?
— Yamanır!

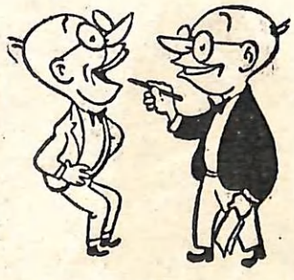

— Profesör Halide Edip ne yapar?
— Okutur!

— Salih Keçeci ne yapar?
— Dedeleri gibi keçesini sudan kurtarır!

FIKRALAR

KORKU BELÂSI

Salamon bir fabrikada gece işine başlamıştı. Eve gece yarısından sonra dönmeğe mecbur olduğunu öğrenince karısı:.

— Sen bir tabanca alsan iyi edersin, Salamon, dedi.

Salamon, karı sözü dinledi. Bir tabanca aldı.

Ertesi akşam sokağa çıkarken tabancayı karısına uzattı:

— Sen şunu al, bir yere sakla, Rebeka. Ne olur, ne olmaz. Karşıma haydutlar çıkar da belki tabancayı çalarlar.

YUMURTA

Fransızca imtihanında hoca sordu:

— «Oeuf» ne demektir?

— Yumurta.

— Müzekker midir, müennes mi?

— Belli olmaz, efendim.

— Neden?

— Elbette. Civciv horoz mu çıkacak, tavuk mu diye beklemek lâzım!

ÇAY

Belma ile Selma bir gazinoya gitmişlerdi. Çay söylediler.

Garson sordu:

— Nasıl istersiniz?

Belma atıldı:

— Danslı olsun.

SUÇLU

Müşteri, garsonu çağırdı:

— Bu balık çok bayat! dedi.

Garson sırıttı:

— Kabahat sizin, efendim.

— Neden?

— Neden olacak. Geçen hafta da sizin önünüze koyduk, yine bayat diye geri çevirdiniz!

YARIM YAMALAK

Leylâ, Süheylâya sordu:

— «Romeo ile Jülyet» i okudun mu?

— Hayır. Yalnız Romeo'yu okudum!

HAYIRLI EVLÂT

Doktor, hastasının annesine sordu:

— Oğlunuzun Kleptomanya hastalığı geçti inşallah?

— Geçmesine geçmedi ama, iyileşti.

— ???

— Eve çok kıymetli şeyler getiriyor.

BUYRUN!

Kılavuz, seyyahları otomobille dağın ortasına kadar çıkarmıştı. Orada durdular:

— Buradan ötede ancak katırlarla eşeklerin geçebilecekleri patikalar vardır, dedi. Aranızda yolumuza devam etmek istiyen varsa, lûtfen otomobilden insin, benimle beraber buyursun...

TEŞBİH

Bir arkadaşı, bir çok yabancı dil bilen Vahdet Gültekine gıpta ediyordu:

— Ne mutlu sana! Dedi. Bildiğin sekiz dille dünyayı kolay kolay dolaşabilirsin!

Vahdet Gültekin acı acı güldü:

— Asıl sen paradan haber ver! Dedi. Para olduktan sonra elâlem sekiz dille değil, dört ayakla dünyayı dolaşıyor!

YOL

— Bir yere gitmek de, gelmek de aynı zamanı alır, değil mi?

— Öyle olması lâzım.

— Halbuki öyle değil. Ben bir sene veznedarlık ettim. Hapishaneden tekrar veznenin başına dönebilinciye kadar on sene geçti.

AKILLISI

Hanende ve avukat Suat bir arkadaşına sordu:

— En akıllı hayvan hangisidir, bilirmisin?

— ???

Cevap alamayınca kendisi söyledi:

— İpek böceği. Doğar doğmaz ot yemeye başlar... Bu zamanda keşke hepimiz yapabilsek bunu!

FAYDASI

Yolcu kızmış, gar müdürüne söyleniyordu:

— Madem trenleriniz bu kadar geç geliyor... O halde tarifeye ne lüzum var...

Müdür gayet sakin bir tavırla cevap verdi:

— Nasıl lüzum yok, Beyefendi! Tarife olmazsa trenlerin ne kadar geç kaldığını hesaplıyamayız ki!

YÜZME

Son iktisadi meseleler konuşuluyordu.

Biri:

— Dünya piyasasının ucuzlaması üzerine bizim tüccarların ümitleri suya düştü, dedi.

Şevket Mocan alaylı alaylı güldü:

— Merak etmeyin. Onlar yüzmesini ümitlerine de öğretmişlerdir!!

İSTİSNA

Hâkim suçluya döndü:

— Dâvacı davasından vazgeçmeye hazır. Fakat sözünüzü geri almanızı istiyor.

Suçlu boynunu büktü:

— Ben tüccar adamım, dedi. Benden çıkan bir şeyi bir daha geri alamam. Yalnız, bu işte bir istisna yaparım: Başka bir sözle değiştiririm.

KERAMET

İhsan Hanım, Hürmüz Hanıma dert yanıyordu:

— Şu erkeklere akıl sır ermez, vesselâm, kardeş. Bizim herifi eskiden mutfağa bir türlü sokamazdım. En nihayet bir hizmetçi kız almağa mecbur kaldık. Kör clasıca, şimdi mutfaktan çıkmaz oldu!

AKSİLİK

Yaşı hayli ilerlemiş bir kadına sordular:

— Niçin evlenmediniz? Her halde idealinizi bulamadınız?

Kadıncağız başını salladı:

— İdealimi bulmasına buldum ama, dedi, aksiliğe bakın ki o da idealini arıyormuş...

FIRSAT

— Haberin var mı? Dün bizim komşunun karısı evden kaçmıştı, bugün de adam kaçtı.

— Allah Allah! Neden?

— Neden olacak! Kadın fikrini değiştirir de döner gelirse diye!

İSTİSNA

Çok dedikoducu birinden bahsediyor:

— Aleyhinde söylemediği bir tek kişi yoktur, diyorlardı.

Ses kraliçesi Hudadat Şakir Turalı itiraz etti:

— Affetmişsiniz siz onu Aleyhinde söylemediği bir kişi vardır.

— Kim o? diye sordular.

— Kendisi.

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:

RAMİZ GÖKÇE

Basıldığı yer:

Kardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI : 200

PERİ

HIDIRELLEZ SAYISI

Fevkalâde bir güzellikte

çıkıyor!

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Mizah

Tarla kuşu!